

Габрово, град на смеха

Новини | Култура | на 23.09.2024 04:00

Защо говорим за това?

□

Обичаш ли да ти разказват смешни истории?

А да гледаш смешни картинки? Познаваш ли онова чувство, когато смехът сякаш те гъделичка отвътре?

Да? Значи си като нас.

За това искаме да ти разкажем за едно невероятно място в България. Става въпрос за Музея на хумора и сатирата в Габрово. За един истински дом на смеха!

Защо в Габрово?

Защото според легендата габровци са известни с две неща - със своята пестеливост и със своето чувство за хумор. Попитахме г-жа Михайлова от Музея на хумора откъде идва тази слава. Разбрахме, че първоначално габровци били занаятчи и търговци. То и нямали много избор - земята не ставала за садене на разни полезни растения. Когато обикаляли да продават стоката си, шегите им помагали да се сближават с хората - кой не би искал да работи с веселяци! А най-много се харесвала самоиронията - когато разказвали смешни истории за самите себе си.

Така че най-невероятните смешки за габровското скъперничество са измислени... от габровци. Като тази, че играели хоро по чорапи, за да чуват музиката от близкия град Севлиево - и да не плащат за своя. Или че жените не си веели с ветрилата, а клатели главите си - да не им се хаби ветрилото. Има и истории за истински хора от Габрово - вярно, много смешно пестеливи, но пък големи родолюбци и щедри дарители. Представи си човек да ходи бос, за да не си търка обувките, но да подари спестената сума за училище!

В Габрово има и една стара традиция - всяка година да има карнавал. Тогава хората се маскират и минават на голямо шествие през града. Има платформи, често и маски, които осмиват популярни персонажи, има музика и много смях.

Заради тази слава на града преди 52 години тук бил създаден Домът на хумора и сатирата. Преди да влезеш в него, сигурно ще ти направи впечатление големият метален стършел, който сякаш се е забил до половината във фасадата. Впрочем "Стършел" е и името на един от най-добрите познатите смешни вестници у нас. Отпред ще видиш и статуите на Чарли Чаплин, на Дон Кихот и Санчо Панса отвън.

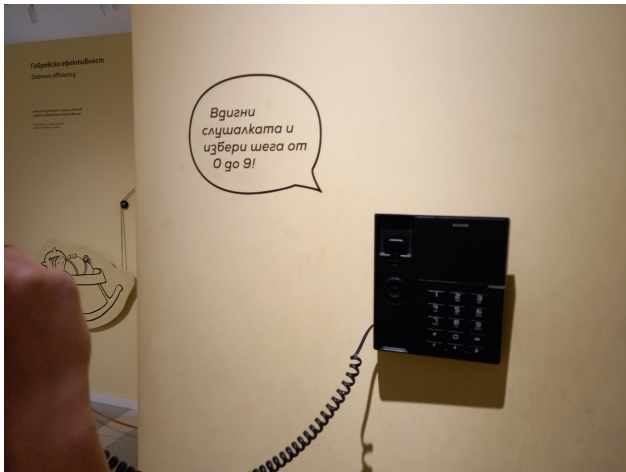
Вътре ще те поканим да влезеш в Залата на огледалата. Ще се видиш ту с тумбесто тяло, ту с издължена (е, малко крива) фигура; ще видиш огромното огледално яйце "габерже" - с кранче като на чешма. Защо ли? Според смешката габровци слагала кранчета на яйцата, за да не използват цялото яйце наведнъж.

Опитай се да влезеш в огледалния лабиринт. А сега се опитай да излезеш оттам! Не е толкова лесно, защото никога не си сигурен кое е истинска пътека и кое - само отражение на пътеката зад теб.

В музея ще намериш и телефон, на който можеш да се обадиш, за да чуеш смешки.

В детската част ще намериш цял град с улици. Най-напред ще видиш улица "Средносива". Тя прилича малко на панелен квартал - бетонна стена с няколко врати. Можеш да направиш "графити" с тебешир. И да провериш коя от вратите води нанякъде. Зад една от тях има изненада!

Тук ще можеш да гласуваш дали в града не трябва да има най-сетне обществена тоалетна. Когато се съберат достатъчно гласове, ще ги пратят в кметството.

В един от ъглите ще намериш много тръби, които децата са украсили с цветни прежди - да не бъде грозно. Преведите навиват сами на кълбенца от стари плетки - така материалите могат да се рециклират. Още добри идеи могат да ти хрумнат в "поумняващия парк". Там има дървета, на които вместо плодове растат... електрически крушки! Знаеш, че електрическата крушка често се използва като символ на идея. На едно от тези дървета намерихме... леляща риба! И защо не - в света на идеите всичко е възможно. Видяхме и няколко съвета как да спорим по-добре - чудесни съвети, от които трябва да се възползват и възрастните.

На горните етажи намерихме изложби с карикатури. Това са смешни рисунки, в които често чертите на хората са преувеличени - ако някой има по-едър нос, в карикатурата носът ще е огромен; ако има тънък врат, в карикатурата ще е съвсем пилешки, и така нататък. Освен това карикатурите могат да се отнасят и за действията на човека. Затова и често имат политическо съдържание.

Това прави карикатуристите (хората, които рисуват карикатури) много неудобни за властта. И те често са били преследвани. Много прочут е случаят с книгата "Люти чушки". Там писателят Радой Ралин е написал следното двустишие: "Сит търбух - за наука глух". А карикатуристът Борис Димовски е нарисувал прасе, чиято опашка е... подписът на най-силния човек в тогавашна България Тодор Живков. Авторите са уволнени, остатъкът от тиража е изгорен още в печатницата...

Никога не е било безопасно да се смееш на силните.
Но пък може би помага?

Както помага да се посмееш на себе си, когато си в затруднено положение. Сигурно помниш многото смешки по време на пандемията. Или знаеш някакви семейни закачки, които помагат в трудни моменти. Смехът може да помогне и при скарване - стига спорещите страни да успеят да видят колко комично изглеждат.

Или както гласи девизът на Дома на хумора: "Светът е оцелял, защото се е смял!".

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/4989-gabrovo-grad-na-smeha](https://book/4989-gabrovo-grad-na-smeha)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

